

هفتيوار سنتن پريو اجتماع م نين وارو

سنتن پريو بيان

09-06-2016

الله وارن جاروزا

(Sindhi)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله وارن جاروزا

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى أَلِئِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى أَلِئِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندؤ نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود جي فضيلت

رحمت عالم، شفيع امر **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو فرمانِ رحمت نشان آهي: جيڪو مون تي دُرود پڙهندو آهي، ان جو دُرود مون تائين پهچي ويندو آهي، مان ان جي لاءِ استغفار ڪندو آهيان ۽ ٻيو ان جي لاءِ ڏه (10) نيڪيون لکيون وينديون آهن.⁽¹⁾

نام بوا مُصَطَفَى تم به ڪروڙون دُرود

(حدائقِ بخشش، ص ۲۶۲)

ذاتِ بوئي اِنْتِخَابِ وَصَفِ بوئي لاجواب

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

1... معجم اوسط، من اسمه احمد، ۱/۴۴۶، رقم: ۱۶۴۲

منا منا اسلامي پاڻرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”يَتِيَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڳالھ: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
 ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❀
 ڏکو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀
 صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! اذْكُرْ اللهُ، تُوْبُوا إِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
 وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ
 اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيٽ ڪريان ٿو ❀ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
 ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❀ ڏسي بيان ڪندس ❀ سڀاري 14 سورة النحل
 آيت نمبر 125: اُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأَحْكَمَةِ وَ التَّمْوِ عِظَةِ الْحَسَنَةِ
 ”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پڪي سمجهه ۽ چڱي

نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةٌ** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❀ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❀ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڏاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❀ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❀ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❀ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! الله عَزَّوَجَلَّ جو بيحد شُڪر آهي جو ان اسان کي زندگي ۾ هڪ ڀيرو بيهر رحمتن، برڪتن سان مالا مال، عظيم الشان مهيني يعني رمضان المبارڪ جون عظيم گهڙيون عطا ڪيون آهن، اڄ رمضان جو پهريون هفتيوار اجتماع آهي، الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي هن مُبارڪ مهيني جو خوب خوب فيضان ماڻڻ جي توفيق عطا فرمائي، اي ڪاش! سمورا روزا ظاهري ۽ باطني آداب سان رڪڻ ۾ اسان ڪامياب ٿي وڃون، خشوع و خضوع سان فرض نمازون، نفل ۽ تراويح نماز ادا ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃون، تلاوتِ قرآنِ ڪريم جو خوب جذبو نصيب ٿئي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سٽوسان اِفتاري

حضرت سيدنا صالح رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حضرت سيدنا خُلَيْد بن حَسَّان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان روايت ڪن ٿا: حضرت سيدنا حسن بصري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سخت گرمين ۾ به نفل روزا رکندا هئا. هڪ ڏينهن اسان اِفتاري جي وقت کاڌو کڻي سندن بارگاه ۾ حاضر ٿياسين. جڏهن پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اسان جي کاڌي سان روزو اِفتار ڪرڻ چاهيو ته ڪنهن قرآنِ ڪريم جي هيءَ آيت تلاوت ڪئي:

ترجمو ڪنز الايمان: بيشڪ اسان وٽ وڙني پيڙيون آهن ۽ چيبي ڏيندڙ باه ۽ نڙي ۾ قاسي پوندڙ کاڌو ۽ درد ناک عذاب.

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾
(پ، ۲۹، المزل: ۱۲-۱۳)

اها آيت ٻڌندي ئي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجو هٿ کاڌي کان روڪيو ۽ هڪ گره به نه کاڌائون ۽ فرمايائون: اهو کاڌو هتان کان کڻي وڃو، ٻئي ڏينهن بيهر پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ روزو رکيو. اِفتار جي وقت جڏهن سندن جي اڳيان کاڌو رکيو ويو ته وري اها آيت ياد آئي. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ گره به نه کاڌو ۽ فرمايائون: اهو کاڌو مون کان پري کڻي وڃو. اهڙي طرح ٽي ڏينهن به پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بنا ڪجهه کائڻ پيئڻ جي روزو رکي ورتو. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي پٽ جڏهن سندن اها حالت ڏٺي ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بنا کائڻ پيئڻ جي ٽي ڏينهن گذاريا آهن ته اهي گهڻا پريشان ٿيا ۽ زماني جي مشهور ولي حضرت سيدنا ثابت بُناني، حضرت سيدنا يحييٰ ۽ ٻين اولياءِ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بارگاه ۾ حاضر ٿيا ۽ عرض ڪيائون: حضور! اوهان جلد از جلد منهنجي والد جي مدد لاءِ پڇو، انهن مسلسل ٽي (3) ڏينهن صرف ڪجهه ڏک پاڻي پي ڪري روزا رکيا آهن ۽ ٽي (3) ڏينهن

كان كاڌي جو هڪ گره تائين ناهي كاڌو، اسان جڏهن به سندن اڳيان سحري يا اڻڌاري جي لاءِ كاڌو رکندا آهيون ته انهن کي قرآنِ ڪريم جي اها آيت سڳوري ياد اچي ويندي آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: بيشڪ اسان وٽ وڙني پيڙيون آهن ۽ چيبي ڏيندڙ باه ۽ نڙي ۾ ڦاسي پوندڙ كاڌو ۽ درد ناڪ عذاب.

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝ وَطَعَامًا ذَا

غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

(پ ۲۹، المزل: ۱۲-۱۳)

هن آيت جي ياد ايندي ئي اهي كاڌو کائڻ کان انڪار ڪري ڇڏيندا آهن، خدارا! جلدي هلو ۽ اهو معاملو حل فرمايو. اهو ٻڌي تمام حضرات حضرت سيدنا حسن بصري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وٽ آيا، جڏهن اڻڌاري جو وقت ٿيو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي اها آيت ياد اچي وئي ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کائڻ کان انڪار ڪري ڇڏيائون پر جڏهن حضرت سيدنا ثابت بُناني، حضرت سيدنا يحييٰ ۽ ٻين بزرگن سڳورن رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى لاڳيتو زور ڀريو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وڏي مشڪل سان سٿو مليل پاڻي پيئڻ تي راضي ٿيا ۽ انهن ماڻهن جي اصرار تي ٽٽي ڏينهن سٿو مليل شربت پيئائون.⁽¹⁾

گم ٿري يادون ۾ رهن کي سدائون ڏي

مجھ کي ٺھوڪ وڃي ۽ سڀني کي خدا توفيق ڏي

(فيضانِ سنت، جلد اول، ص ۶۶۲)

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! ڏٺو اوهان ته الله وارا عبادات جي معاملي ۾ ڪهڙي

زبردست مدني سوچ رکڻ وارا ۽ روزن جا ڪيتري قدر ديوانا هوندا هئا

1... عيون الحكايات حصه اول، ص ۳۷۰ بتغير قليل

جو توڙي پاڻي ۽ هوا طبيعت جي موافق هجي يا نه هجي ايستائين جو
 ڪيڏي به شديد گرمي هجي پر ان جي باوجود اهي الله وارا بڪ ۽ اُج کي
 خوشي سان برداشت ڪندا هئا، هنن پاڪ هستين جي هڪ ئي ڏن هوندي
 هئي ته بس ڪهڙي طرح رضاءِ الهي ۽ قرب خداوندي نصيب ٿي وڃي،
 جيئن بيان ڪيل حڪايت مان صاف ظاهر آهي ته حضرت سيدنا حسن
 بصري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي روزن سان ايتري قدر والهانه لڳاؤ هو جو سخت
 ترين گرمين ۾ به روزا رکندا هئا، پر بدقسمتي سان اسان مان هڪ تعداد
 گرمي جو بهانو ڪري روزا رکڻ کان ڪيپائڻ ٿا، بيشڪ الله وارن کي
 يقين هو ته محشر ۽ دوزخ جي گرمي ڏنياوي گرمي کان ڪيئي ڀيرا وڌيڪ
 آهي، جيڪو خوش نصيب رضاءِ الهي جي خاطر هتي ڏنياوي گرمي کي
 برداشت ڪري روزا رکڻ ۾ ڪامياب ٿي ويندو ته **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** آخرت ۾
 سُڪون ماڻيندو. ان ڪري گرمي جي ڏينهن ۾ رمضان جا فرض روزا هجن
 يا رمضان جي علاوه نفل روزا، اسان کي اها ڳالهه ذهن نشين رکڻ گهرجي
 ته گرمي جي حرارت ۽ بڪ ۽ اُج جي شدت جيتري قدر گهڻي محسوس
 ٿيندي صبر ڪرڻ تي **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** ثواب به ايتري قدر گهڻو ملندو،
 جيئن منقول آهي، **”أَفْضَلُ الْعِبَادَاتِ أَحْرُهَا“** يعني افضل عبادت اها آهي جنهن ۾
 زحمت (يعني تڪليف) گهڻي آهي.“⁽¹⁾ امام شرف الدين نوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ
 فرمائن ٿا، ”يعني عبادتن ۾ تڪليف ۽ خرچ زياده ٿيڻ سان ثواب ۽ فضيلت زياده
 ٿي ويندي آهي.“⁽²⁾ حضرت سيدنا ابراهيم بن ادهر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو فرمانِ معظم

1... تفسیر کبیر، پ ۲۹، المزمّل، تحت الآية: ۶۸۵/۶۰۰

2... شرح نووي، مذاهب العلماء في تحليل... الخ، الجزء ۸، ۱۵۲/۴

آهي، ”دنيا ۾ جيڪو نڪ عمل جيئو ڏکيو هوندو قيامت جي ڏينهن نيڪين جي پلڙي ۾ اوترو ئي وڌيڪ وزن دار ٿيندو.“⁽¹⁾

عاصيون کي مغفرت کا ليڪر آيا بے پيام

جهوم جاؤ مجرمو! رمضان مه غفران بے

وسائلِ بخشش مَرَم، ص ۷۰۶

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي پائرو! اسان جو نفس جيئن ته سهولت پسند آهي تنهنڪري هن کي هر وقت عيش ۽ راحت ڪپي ۽ اهو عبادات جي محنت ۽ مشقت کان گهٻرائيندو ۽ پاسو ڪندو آهي مثال طور جڏهن هڪ مسلمان روزو رکڻ جي ڪوشش ڪندو آهي ته نفس طرح طرح جي حيلن بهانن سان مختلف عُذر ياد ڪرائي روزو رکڻ کان پري رکڻ جي ڪوشش ڪندو آهي، مثال طور : هاڻي ته شديد گرمي آهي، حالات سازگار نه آهن، ڪم ڪار ڪيئن ٿيندو، طبيعت خراب ٿي ويندي، بعد ۾ رڪي ونجو وغيره وغيره، تنهنڪري اسان کي گهرجي ته اسان نفس جي ڌوڪي ۾ نه اچون، روزا توڙي سياري ۾ اچن يا سخت گرمين ۾، بنا شرعي سبب جي فرض روزا بلڪل نه ڇڏجن، بلڪ روزي رکڻ جي بدلي ملڻ واري انعاماتِ خداوندي تي نظر رکون ، جو الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي پاڪيزه ڪلام ۾ روزو رکڻ وارن ۽ وارين جو نه صرف ذڪر خير ڪيو آهي بلڪ انهن کي بخشش ۽ وڏي انعام جي خوشخبري سان به نوازيو آهي جيئن

1... تذكرة الاولياء، باب يازدهم، ذکر ابراهيم بن ادهم، ص ۹۵

سيپاري 22 سورة الأحزاب جي آيت نمبر 35 ۾ ارشاد خداوندي عَزَّوَجَلَّ

آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: بيشڪ مسلمان مرد ۽ مسلمان عورتون ۽ ايمان وارا ۽ ايمان واريون ۽ فرمانبردار مرد ۽ فرمانبردار عورتون ۽ سچا مرد ۽ سچيون عورتون ۽ صبر وارا ۽ صبر واريون ۽ عاجزي ڪرڻ وارا ۽ عاجزي ڪرڻ واريون ۽ خيرات ڪرڻ وارا ۽ خيرات ڪرڻ واريون ۽ روزي وارا ۽ روزي واريون ۽ پنهنجي پارسائي جي نگاه رکڻ وارا ۽ نگاه رکڻ واريون ۽ الله کي گهڻو ياد ڪرڻ وارا ۽ ياد ڪرڻ واريون هنن سڀني جي لاءِ الله بخشش ۽ وڏو ثواب تيار ڪري رکيو آهي.

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِينَ وَالْقَنَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّابِئِينَ
وَالصَّابِئَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ
وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ
اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

(پ ۲۲، الاحزاب: ۳۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! جهڙي طرح قرآنِ ڪريم ۾ روزو رکڻ وارن جي ساراه بيان ڪئي وئي آهي ۽ انهن کي بخشش ۽ وڏي ثواب جي خوشخبري ٻڌائي وئي آهي اهڙي طرح احاديثِ مبارڪه به روزن جي فضيلت سان مالا مال آهن، جنهن ۾ روزيدارن جي لاءِ مختلف خوشخبريون بيان ٿيون آهن، اچو! ته هن باري ۾ 3 فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّي اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا:

1. جنهن الله عَزَّوَجَلَّ جي راه ۾ هڪ ڏينهن جو فرض روزو رکيو، الله عَزَّوَجَلَّ اُن کي جهنم کان ايترو پري ڪندو جيترو ستن زمينن ۽ آسمانن جي وچ ۾ فاصلو آهي. (1)

2. جيڪو ڪنهن ڏينهن رضاءِ إلهي جي لاءِ روزو رکيو ته ان جو خاتمو به انهيءَ تي ٿيندو ۽ اهو جنت ۾ داخل ٿيندو. (2)

3. جنهن به هڪ ڏينهن جو روزو الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا حاصل ڪرڻ جي لاءِ رکيو. الله عَزَّوَجَلَّ ان کي جهنم کان ايڏو پري ڪري ڇڏيندو جيترو فاصلو هڪ ڪانءُ ننڍي کان پوڙهو ٿي ڪري مرڻ تائين مسلسل اڏرندي طئي ڪري سگهندو آهي (3)

مفسر شهير، حڪيم الامت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هُنَ حَدِيثِ شَرِيفِ تَحْتِ فَرَمَائِنِ تَا: ڪانءُ جي طبعي عمر هڪ هزار (1000) سال آهي ۽ اهو گهڻو تيز اڏامندو آهي هتي دوزخ کان انتهائي ڏوري ٻڌائڻ جي لاءِ مثال طور ارشاد فرمائون ته ڪانءُ جو بچو جيڪڏهن پيدا ٿيندي ئي اڏامڻ شروع ڪري ۽ مرڻ گهڙي يعني هڪ هزار (1000) سال تائين لاڳيندو اڏامندو رهي ته اندازو لڳائي وٺو ته پنهنجي آڪيري کان ڪيترو پري تائين وڃي سگهندو، رَبَّ تَعَالَى ان روزي دار کي دوزخ کان ايترو پري رکندو. (4)

1...معجم كبير، ماسند عتبة بن عبد... الخ، 17/120، حديث: 295

2...مسند احمد، حديث حذيفة بن اليمان، 90/90، حديث: 23384

3...مسند احمد، مسند ابى بريرة، 4/196، حديث: 10810

4...مرآة المناجيح، 3/197

عطا ہو اُمّتِ محبوب کو سدا يَارَبِّ

نماز و روزہ و حجّ و زکوٰۃ کی توفیق

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته روزو رکڻ جا ڪيترا عظيمُ الشّان فضائل قرآن ۽ حديث ۾ بيان ڪيا ويا آهن جو روزيدارن جي لاءِ نه صرف بخشش و مغفرت ۽ عظيم اجر و ثواب آهي، بلڪ خير تي خاتمي جي خوشخبري آهي، تنهنڪري اسان کي به رضاءِ الهي جي لاءِ روزي جهڙي عظيم عبادت جو ذوق و شوق پنهنجي دل ۾ پيدا ڪرڻ گهرجي، بلڪ هن مُعاملي ۾ الله وارن جي نقش قدم تي هلڻ گهرجي جو اهي حضرات روزي جي ڪري بک ۽ اُج برداشت ڪرڻ ۾ سردي گرمي جي ڪا پرواهه نه ڪندا هئا بلڪ انتهائي سخت گرمي ۾ به روزو رکندا هئا اچو هن باري ۾ هڪ حڪايت ٻڌون ٿا، هن جي برڪت سان اسان ۾ به **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** روزو رکڻ جو جذبو وڌندو جيئن

قيامت جي سخت اُچ مان چونڪارو

حضرت سيدنا ابُو موسيٰ اشعري **رضي الله تعالى عنه** فرمائن ٿا: هڪ ڀيري اسان سامونڊي رستي تان جهاد جي لاءِ وڃي رهيا هئاسين، اسان جي ٻيڙي سمنڊ جو سينو چيرندي منزل ڏانهن وڌي رهي هئي، ايتري ۾ هڪ غيبي آواز سڀني کي حيران ڪري ڇڏيو، ڪو چوڻ وارو چئي رهيو هو: اي ٻيڙي وارو! ترسو! مان اوهان کي هڪ اهم ڳالهه ٻڌايان ٿو، اهو آواز ڇهه، ست (6،7) ڀيرا ٻڌڻ ۾ آيو ته مان ٻيڙي جي چٻوٽري تي بيهي رهيس ۽ چيو: تون ڪير آهين ۽ ڪٿي آهين؟ ڇا تو کي خبر آهي ته اسان هن وقت ڪٿي آهيون؟ اسان سمنڊ جي وچ ۾ ڪهڙي طرح بيهي سگهون ٿا؟ اڃا مون

پنهنجي ڳالهه مڪمل ڪئي هئي جو عجب مُبلَع جو غيبي آواز گونجيو: ڇا مان توهان کي اهڙي ڳالهه جي خبر نه ڏيان جو جنهن کي الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي ڪرم جي ذمي تي لازم ڪيو آهي؟ مون چيو: ڇو نه! اسان کي ضرور اهڙي شيءِ جي بابت ٻڌاءِ. آواز آيو: ٻڌو! الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي ڪرم جي ذمي تي اها ڳالهه لازم ڪئي آهي ته جيڪو گرمين جي ڏينهن ۾ (روزي جي حالت ۾) رِضَاءِ الٰهِي عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ پنهنجو پاڻ کي اُڃايل رکندو، الله عَزَّوَجَلَّ قيامت جي موتمار گرمي ۾ ان کي سيراب ڪندو. پوءِ حضرت سيدنا ابو موسيٰ اشعري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اهڙو پنهنجو معمول بڻايو جو اهڙن شديد گرم ڏينهن ۾ به روزو رکندا هئا، جنهن ۾ انسان گرمي جي شدت ۾ ذرا ذرا ٿي ويندو آهي. (1)

دوڄهاڻ کي نعمتين ملتي ٻين روزه دار کو
جو نپڻ رکھتا ٻه روزه وه ٻڙا نادان ٻه

وسائلِ بخشش مَرَم، ص ۷۰۶

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان کي به گهرجي ته پنهنجي آخرت جو فڪر ڪندي قيامت جي شديد گرمي ۽ سخت اُڃ کي ياد ڪيون ۽ بِالْخُصُوصِ رَمَضَانُ الْمُبَارَكِ جي فرض روزن جي معاملي ۾ دُنيا جي معمولي گرمي کي دل ۾ نه آڻيون، بلڪ جيستائين ساھ جاري آهن نماز روزي، صدقي، خيرات ۽ حُوب حُوب نيك عمل جي ذريعي آخرت جي ڊگهي سفر جي تياري ۾ مصروف رهون.

1... عيون الحكايات حصه دوم، ص ۳۴۵

منقول آهي: **الدُّنْيَا مَرْزَعَةُ الْآخِرَةِ** يعني دنيا آخرت جي پني آهي.

تنهنڪري جيڪو دنيا ۾ پوکينداسين اهو ئي آخرت ۾ لڻنداسين، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**
عَزَّوَجَلَّ جيڪڏهن آخرت جي گرمي ۽ هولناڪي کي پيش نظر رکنداسين ته
دنياوي گرمي ۾ روزا رکڻ ڪيتري قدر آسان ٿي ويندا.

نبي اڪرم، **نُورِ مُجَسَّمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** حضرت سيدنا ابو
دُرغِقاري **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کي ارشاد فرمايو: اي ابو ذر! جڏهن توهان ڪنهن
(دنياوي) سفر جو ارادو ڪندا آهيو ته ان جي لاءِ تياري ضرور ڪندا آهيو ته
سفرِ آخرت (جي تياري) جي باري ۾ توهان جو ڇا خيال آهي؟ (يعني دنياوي
سفر جي مقابلي ۾ سفرِ آخرت جي تياري ڪيتري قدر وڌيڪ ضروري آهي) اي
ابوذر! ڇا مان توهان کي انهن شين جي باري ۾ نه ٻڌايان جيڪي توهان
کي ان ڏينهن فائدو پهچائينديون؟ عرض ڪيائون: منهنجا ماءُ پيءُ اوهان
تي قربان! ضرور ٻڌايو. ارشاد فرمايائون: قيامت جي ڏينهن جي لاءِ سخت
گرمي واري ڏينهن روزو رکو، قبر جي وحشت جي لاءِ رات جي اونداهي ۾
ٻه (2) رڪعتون پڙهو، وڏن وڏن (پيش اچڻ وارن) معاملن جي لاءِ حج ڪيو ۽
ڪنهن مسڪين کي ڪا شيءِ ڏئي يا حق ڳالهه چئي يا ڪنهن بُري ڪلمي
کان خاموشي ڪري صدقو ڪيو. (1)

منا مٺا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته اسان جي پياري آقا، مڪي مدني
مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي پياري صحابي حضرت ابو **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ**

1... موسوعة لابن ابي الدنيا، التهجد وقيام الليل، 1/247، حديث: 10

تي ڪهڙي خوبصورت ۽ دلچسپ انداز ۾ انفرادي ڪوشش ڪندي ۽ انهن کي دُنياوي سفر جي مثال ڏيندي سفرِ آخرت جا ڪهڙا قيمتي مدني گُل عطا فرمايا، هن حديث شريف مان اها به خبر ملي ته جهڙي طرح دُنياوي سفر تي روانو ٿيڻ وقت انسان سفر ۾ ڪم ايندڙ ضروري سامان کي گڏ رکندو آهي اهڙي طرح آخرت جي سفر تي روانو ٿيڻ کان پهريان پهريان هن سفر ۾ ڪم اچڻ وارن نيڪ عملن جو ذخيرو به لازمي گڏ ڪرڻ گهرجي، سفرِ آخرت جي تياري جي سلسلي ۾ هن حديثِ پاڪ ۾ بيان ڪيل نصيحتون ايتري قدر تاثير واريون آهن جو حضرت اَبُو ذَرٍّ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان ٻڌي انهيءَ انداز ۾ ٻين تائين اهي نصيحتون پهچايون جيئن

ڊگهي سفر لاءِ سامان

حضرت سَيِّدُنَا سُفْيَانُ ثَوْرِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته حضرت سَيِّدُنَا اَبُو ذَرٍّ غِفَارِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ڪعبي وٽ بيهي ڪري پُڪاريو: اي انسانو! مان جُنْدَبِ غِفَارِي آهيان، هيڏانهن اچو پنهنجي خير خواه شَفِيقِ پيءُ وٽ، جڏهن تمام ماڻهو سندن چوڌاري گڏ ٿيا ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ انهن کان پڇيو: اهو ٻڌايو ته جيڪڏهن توهان مان ڪو ڪنهن سفر جو ارادو ڪري ته ڇا اهو پاڻ سان سفر جو سامان نه کڻندو جيڪو ان کي ڪم ايندو ۽ منزلِ مَقْصُودِ تائين پهچائي ڇڏي؟ سڀني عرض ڪيو: ها، ڇو نه، ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ (انهن کي دُنيا جي حُرُصَ کان بچائڻ ۽ آخرت جي حُرُصَ جي ترغيب ڏيارڻ جي لاءِ نصيحت ڪندي) ارشاد فرمايائون: يقيناً سفرِ آخرت ان سفر کان گهڻو ڊگهو آهي جنهن جو توهان هتي ارادو ڪندا آهيو، ان ڪري (ان جي لاءِ) اهي شيون کڻو جيڪي اوهان کي فائدو پهچائن. ماڻهن پڇيو ته اهي ڪهڙيون

شيون آهن؟ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائائون: عظيم مقصدن جي لاءِ حج ڪيو، قيامت جي ڏکهي ڏينهن جي پيش نظر سخت گرمي ۾ روزو رکو، قبر جي وحشت کان بچڻ جي لاءِ رات جي اونداهي ۾ نفل پڙهو، (ان) وڏي ڏينهن ۾ بيهڻ جو خيال ڪندي چڱي ڳالهه چئو ۽ بُري ڳالهه کان پاسو ڪيو، قيامت جي دُشواري کان بچڻ جي اُميد تي پنهنجي مال مان صدقو ادا ڪيو. (1)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اسان کي به گهرجي ته پنهنجي آخرت جي بهتري جي لاءِ انهن نصيحتن تي عمل ڪندي قبر جي اونداهي کان حفاظت جي لاءِ رات ۾ ڪجهه نه ڪجهه نفلن جي ادائينگي جو معمول بڻايون، توفيق مطابق صدقو ۽ خيرات ڪيون، هميشه زبان جو فُفلِ مدينه لڳائيندي بُرين ڳالهين کان زبان کي روڪي رکون ۽ ضرورت پوڻ تي صرف چڱيون ڳالهيون ئي زبان مان ڪيون ۽ قيامت جي تپندڙ گرمي کان بچڻ جي لاءِ دنيا جي گرمي ۾ روزا رکون، اسان جا بزرگانِ دين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمُ فِىهِمْ فَكْرِ آخِرْتِ جي ڪري ايتري قدر ڪثرت سان روزا رکندا هئا جو بعض بزرگ ته مسلسل ڪيئي ڪيئي سال روزا رکي گذاري ڇڏيندا هئا جيئن ته

هميشه روزا رکندا هئا

حضرت سيدنا عثمان غني رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هميشه نفلي روزا رکندا هئا ۽

1... صفة الصفوة، ابو ذر جُنْدُب بن جُنَادَةَ، الجزء: 1، 30/1، رقم: 64

رات جي ابتدائي حصي ۾ آرام فرمائي باقي رات قيام (يعني عبادت) ڪندا هئا. (1)

روزون جي ڪثرت سان رنگت پيلي ٿي وئي

حضرت سيدنا اسود بن يزيد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ عِبَادَت ۽ رياضت ۾ حُوب ڪوشش ڪندا هئا. تمام گهڻي عبادت ڪندا هئا، بڪثرت روزا رکندا هئا ايستائين جو سندن رنگ ساواڻ مائل ۽ پيلو ٿي ويو. (2)

مسلسل چاليهه (40) سالن تائين روزا

حضرت سيدنا داود طائي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مسلسل چاليهه سالن تائين روزا رکندا رهيا پر پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي اخلاص جو هي عالم هيو جو پنهنجي گهر وارن کي به خبر ٿيڻ نه ڏنائون. ڪم تي ويندي منجهند جو کاڌو ساڻ کڻي ويندا هئا ۽ رستي ۾ ڪنهن کي ڏٺي ڇڏيندا هئا، سانجهيءَ کانپوءِ گهر اچي کاڌو کائي وٺندا هئا. (3)

60 سال تائين سڄي ڏينهن روزو ۽ سڄي رات عبادت

حضرت سيدنا منصور بن مُعْتَمِر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ 60 سال اهڙي طرح گذاريا جو رات ۾ قيام ڪندا هئا ۽ ڏينهن ۾ روزو رکندا هئا. (4)

1...مصنف ابن ابي شيبة، ڪتاب صلاة التطوع والامامة، من كان يامر بقيام الليل، 2/173، رقم: 6

2...عيون الحكايات حصه اول، ص 51

3...معدن اخلاق حصه اول، ص 182 بتغير قليل

4...152 رحمت بهري حكايات، ص 78 بتغير قليل

هڪ ڏينهن ڇڏي ڪري هڪ ڏينهن روزو

حضرت سيدنا علامه شيخ عمادالدين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِيڪي وڏا عظيم فقيه ۽ مُفتي هئا. نهايت عبادت گذار ۽ پرهيزگار هئا، نفل روزن ۽ نفلن جي ڪثرت ڪندا هئا، هڪ ڏينهن ڇڏي هڪ ڏينهن روزو رکندا هئا. (1)

روزن جي گهٽائي سان چيله جهڪي وئي

حضرت سيدنا عيسيٰ بن زاذان اَبُلَي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪثرت سان روزا رکندا هئا جنهن جي ڪري سندن جي چيله جهڪي وئي ۽ آواز بند ٿي ويو. (2)

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان ته اسان جي نيڪ بزرگن کي روزن جو ڪيتري قدر شوق هو جو چاليهه چاليهه (40، 40) سال، سٺ سٺ (60،60) سال بلڪ ڪجهه ته هميشه روزا رکندا هئا ۽ اِخْلَاص جو هي عالم هو جو گهر وارن کي به نه ٻڌائيندا هئا، تنهنڪري اسان کي به گهرجي ته رَمَضانُ الْمُبَارَكِ جي فرض روزن جي ادائينگي سان گڏوگڏ رَجَبُ الْمُرَجَّبِ، شَعْبَانُ الْمُعَظَّمِ، شَس عيده، سومر ۽ جمعرات ۽ ايامِ بيض (يعني مدني مهيني جي 13، 14، 15 تاريخ) وغيره جي نفلي روزن جو به خُوب خُوب اهتمام ڪندا رهون جو نفل روزن جي به تمام گهڻي فضيلت آهي.

اسان جي پياري آقا، مڪي مدني مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جيڪو شخص هڪ ڏينهن نفل روزو رکندو جيڪڏهن ان کي

1... 152 رحمت بهري حڪايات، ص 260 ملخصاً

2... 152 رحمت بهري حڪايات، ص 272

زمین برابر بہ سون ڏنو وڃي تہ تڏهن ان جو ثواب پورو نہ ٿيندو، اُن جو ثواب تہ قیامت جي ڏينهن ئي ملندو.⁽¹⁾

منا منا اسلامي ڀائرو! شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي، حضرت علامہ مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** کي بہ نفل روزن سان گهڻو پيار آهي. اهو ئي سبب آهي جو پاڻ **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** سال جي ممنوع ڏينهن کان علاوه اڪثر روزي سان هوندا آهن. ان کان علاوه سڄي رَجَب ۽ ٻين مقدس مهينن جي روزي رکڻ سان گڏوگڏ هر سومر شريف جو روزو رکڻ جي بہ پڙپور ترغيب ڏياريندا آهن. سندن ترغيب جي بدولت ڪوڙ سارا اسلامي ڀائر ۽ اسلامي پيڻرون رَجَبُ الْمَرْجَبِ جا سمورا نہ تہ اڪثر ڏينهن روزا رکڻ جي سعادت بہ حاصل ڪندا آهن ۽ سومر شريف جو روزو رکڻ وارن جو بہ هڪ وڏو تعداد آهي.

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”يوم تعطيل براءِ اعتكاف“

منا منا اسلامي ڀائرو! نڪ بنجڻ بنائڻ، دُنيا ۽ آخرت ۾ عظمت ماڻڻ، معاشري مان بي حياتي جي سيلاب کي روڪڻ، موسم جي گرمي جي پرواه ڪرڻ بغير استقامت سان رَمَضانُ الْمُبَارَكِ جا روزا رکڻ ۽ نفلي روزن جو جذبو بہ پنهنجي دل ۾ بيدار ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهو ۽ نيڪي جي ڪمن ۾ وڌيڪ ترقي جي لاءِ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ بہ وڌ کان وڌ حصو وٺو، ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”يومِ تَعْطِيلِ بَرَاءِ اِعْتِكَافِ“ بہ آهي ان

¹...مسند ابی یعلیٰ، مسند ابی هريرة، ۴۵۳/۵، حديث: ۶۱۰۴

ڪري تمام اسلامي ڀائرن سان عرض آهي ته حُصُولِ ثواب جي لاءِ يَوْمِ تَعْطِيلِ اِعْتِكَافِ جي ترڪيب ڪن.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اهو اِعْتِكَافِ مسجد ۾ ٿيندو آهي ته ان سان مسجدون به آباد رهنديون ۽ مسجد جي آداب جو خيال رکڻ ۽ هر طرح جي بي ادبي کان بچڻ جي صورت ۾ اسان جو مسجد ۾ گذريل هر هر لمحو به عبادت ۾ شمار ٿيندو، مسجد سان مَحَبَّت ڪرڻ ۽ ان ۾ پنهنجو وڏو ڪان وڏو وقت گذارڻ جي وڏي فضيلت آهي جيئن

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو سَعِيدِ خُدْرِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ رسالت، شهنشاهه نُبُوْتِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايائون: جڏهن توهان ڪنهن شخص کي ڏسو ته اهو مسجد ۾ ڪثرت سان اچ وڃ رکڻ وارو آهي ته ان جي ايمان جي شاهدي ڏيو ڇو ته الله خالق و مالڪ عَزَّوَجَلَّ جو ارشادِ پاڪ آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: الله جُونِ مَسْجِدُون
تہ فقط آهي ئي آباد ڪندا آهن جيڪي
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ (پ ۱۰، التوبه: ۱۸)
الله ۽ قِيَامَتِ تِي ايمان رکن. (1)

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو سَعِيدِ خُدْرِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته رحمت عالم، نور مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: جيڪو مسجد سان مَحَبَّت ڪندو آهي الله عَزَّوَجَلَّ ان کي پنهنجو محبوب بڻائيندو آهي. (2)

1...ترمذی، ڪتاب الايمان، با ب ماجا ۽ فی حرمة الصلوة، رقم: ۲۶۲۶، ۲۸۰/۴

2...مجمع الزوائد، ڪتاب الصلوة، با ب لزوم المساجد، رقم: ۲۰۳۱، ۱۳۵/۲

منا منا اسلامي ڀائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ!** اڄ جي هن پُرفتن دور ۾ تبليغ قرآن و سنّت جي عالمگير غير سياسي مسجد ڀريو تحريڪ دعوتِ اسلامي سنتن ڀريو پاڪيزه ماحول مهيا ڪري رهي آهي. الله **عَزَّوَجَلَّ** جي فضل و ڪرم سان هن مدني ماحول سان وابسته ٿي خبر ناهي ڪيترن گناهگارن کي توبه جي توفيق ملي ۽ هاڻي اهي صلوة و سنّت جا پابند ٿي هڪ باعمل ۽ باڪردار مُسلمان جي حيثيت سان زندگي گذاري رهيا آهن. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** في زمانه دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول نماز روزي جي پابندي ۽ مسجدن جي ادب و احترام جو خيال رکندي انهن جي آبادڪاري جي سلسلي ۾ نهايت ئي اهم ڪردار ادا ڪري رهيو آهي تنهنڪري جيڪڏهن اسان به پنهنجي دلين ۾ مسجد سان محبت ۽ انهن کي آباد ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪرڻ چاهيون ۽ علمِ دين جي روشني سان پنهنجي عقيدن ۽ عملن جي ڏرستي چاهيون ٿا ته رَمَضانُ الْمُبَارَڪُ جي صورت ۾ اسان وٽ اهو هڪ بهترين موقعو آهي جو اسان دعوتِ اسلامي تحت مختلف هنڌن تي ٿيڻ وارن اجتماعي اِعتِڪاف جي سعادت حاصل ڪيون، ڪهڙي خبر آئينده سال رَمَضانُ الْمُبَارَڪُ نصيب ٿئي يا نه ٿئي، دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ سڄي رمضان جي مهيني جو اعتڪاف مختلف شهرن ۽ ملڪن ۾ ٿئي پيو ان ڪري سڀ اسلامي ڀائر ان ۾ شرڪت جي سعادت حاصل ڪن نه ته گهٽ مان گهٽ آخري عشري جي اعتڪاف جي ته ضرور بالضرور ڪوشش ڪن.

اچو! بطور ترغيب دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ اِعتِڪاف ڪرڻ جي برڪتن سان مالا مال هڪ مدني بهار اوهان جي سامهون بيان ڪيان ٿو ٻڌو، خوشي وچان جُهومو ۽ انهيءَ رَمَضانُ الْمُبَارَڪُ ۾ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ اِعتِڪاف ڪرڻ جي نيت ڪري وٺو جيئن

ڪالو ڇا جي ايمان افروز وفتا

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه 693 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”فيضانِ رمضان“ جي صفحي 507 تي آهي: مدينه الاولياء احمد آباد شريف (گجرات، الهند) جا ڪالو ڇاڇا (عمر تقريباً 60 سال) رمضان المبارڪ (1425ھ بمطابق 2004ع) جي آخري ڏهاڪي ۾ شاهي مسجد (شاه عالم، احمد آباد شريف) ۾ ٿيڻ واري تبليغ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ، دعوتِ اسلامي جي اجتماعي اعتڪاف ۾ معتڪف ٿي ويا. هونئن ته هي پهريان کان ئي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته هئا پر عاشقانِ رسول سان گڏ اجتماعي اعتڪاف ۾ شموليت کين پهرئين ئي پيري نصيب ٿي هئي. کين اعتڪاف ۾ گهڻو ڪجهه سڪڻ جو موقعو مليو ۽ گڏوگڏ دعوتِ اسلامي جي 72 مدني انعامات مان پهرين صف ۾ نماز پڙهڻ جي ترغيب واري ٻئي مدني انعام جو خوب جذبو مليو جيئن ته انهن پهرين صف ۾ نماز پڙهڻ جي عادت بڻائي ڇڏي. 2 شوال المڪرم يعني عيد الفطر جي ٻئي ڏينهن تن ڏينهن جي مدني قافلي ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سفر ڪيائون. مدني قافلي مان واپسيءَ جي پنجن ڏينهن کان پوءِ يعني 11 شوال المڪرم (سن 1425ھ، 2004ع) جو سندن ڪنهن ڪم سان بازار وڃڻ ٿيو. مصروفيت به هئي پر کين دير جي صورت ۾ پهرين صف رهجي وڃڻ جو خدشو هو. تنهن ڪري سڄو ڪم ڇڏي ڪري مسجد جو رخ ڪيائون ۽ اذان کان پهريان ئي مسجد ۾ پهچي ويا، وضو ڪري جيئن ئي بيٺا ته ڪري پيا، ڪلمو شريف ۽ درود پاڪ پڙهندي ئي سندن روح جسماني پڇري مان پرواز ڪري ويو. **إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ**

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اجتماعي اعتكاف جي برکت سان مدني انعامات جي ٻئي مدني انعام پهرين صف ۾ نماز پڙهڻ جي ملندڙ جذبي کالو چاچا کي انتقال جي وقت بازار جي غفلت پري فضائن کان کڻي مسجد جي رحمت پري فضائن ۾ پهچائي ڇڏيو ۽ ڪيڏي خوش نصيبي جو آخري وقت کين ڪلمو ۽ درود شريف نصيب ٿي ويو. **سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ!** ۽ جنهن کي مرڻ مهل ڪلمو شريف نصيب ٿي وڃي ان جو قبر ۽ حشر ۾ ٻيڙو پار آهي. جيئن ته نبيءَ رحمت، شفيع امت، مالڪِ جَنَّتِ، محبوبِ رَبِّ العَزَّتِ **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمانِ جَنَّتِ نشان آهي. جنهن جو آخري ڪلام: **لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ هُجِي**، اهو جَنَّتِ ۾ داخل ٿيندو. ⁽¹⁾ وڌيڪ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول جي برکت ٻڌو: جيئن ته انتقال کان ڪجهه ڏينهن پوءِ سندن پٽ خواب ۾ ڏٺو ته مرحوم کالو چاچا سفيد لباس ۾ ملبوس مٿي تي سبز سبز عمامي شريف جو تاج سجائي مُسڪرائيندي چئي رهيا آهن: پٽ! دعوتِ اسلامي جي مدني ڪمن ۾ لڳل رهو جو انهيءَ مدني ماحول جي برکت سان مون تي ڪرم ٿيو آهي.

مدني ماحول ميں ڪرلو تم اِعتِڪاف

موتِ فضلِ خُدا سے ٻو ايمان ٻر

مدني ماحول ميں ڪر لو تم اِعتِڪاف

رَبِّ کي رَحْمَتِ سے پاؤ گے جَنَّتِ ميں گهر

(وسائلِ بخشش، ص ۶۴۰)

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

فرض روزا ڪيتري ئي سخت گرمي ۾ اچن، بغير شرعي مجبوري

جي هرگز هرگز هڪ روزو به قضا نه ٿئي، جيڪڏهن اسان پنهنجن بزرگن جي طرزِ عبادت کي پيش نظر رکي ڪجهه همٿ ڪيون ته **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** گرمي جي روزن ۾ تڪليف جي بدران لذت محسوس ڪنداسين. ڪيئي اهڙا به الله وارا گذريا آهن جيڪي سڄو سال يا سال جا اڪثر ڏينهن روزو رکي گذاريندي هئا ۽ خاص طور تي گرمي جي روزن ۾ انهن کي ايتري قدر لذت محسوس ٿيندي هئي جو موت جي وقت به جيڪڏهن انهن کي ڪنهن شيءِ جو افسوس ٿيندو هو ته صرف هن ڳالهه جو ته مرڻ کان بعد اسان کي گرمي جي روزن جي سعادت ۽ لطف و سرور ڪيئن نصيب ٿيندو.

دو جهان کي نعمتیں ملتی ہیں روزہ دار کو
جو نہیں رکھتا ہے روزہ وہ بڑا نادان ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي ڀائرو! اچو عبادت جي شوق ۽ گرمي جي روزن جي ذوق جي حوالي سان الله وارن جي ڪجهه وڌيڪ واقعا ٻڌون ٿا ته جيئن اسان جي دل ۾ ان جو جذبو پيدا ٿئي. جيئن

حضرت سيدنا مُعَاذِ بْنِ جَبَل **رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ** جي وصال جو وقت جڏهن ويجهو ٿيو ته پاڻ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ عرض ڪيو: اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! آئون تو کان ڊڄان ٿو ۽ اڄ تو کان اُميدون رکان ٿو، اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! تون ڄاڻي ٿو ته مان دُنيا ۽ وڌيڪ عرصو رهڻ ان ڪري پسند نه ڪندو هئس جو واه جاري ڪيان ۽ وڻ لڳايان، بلڪ مان وڏي عمر کي ان ڪري پسند رکندو هئس ته جيئن (روزو رکي ڪري) سخت گرمين ۾ اڃ جي شدت کي برداشت

ڪيان، وڏين راتين ۾ (عبادت ڪري) تڪليفون برداشت ڪندو رهان ۽ علم دين جي محفلن ۾ عالمن جي سامهون ڳوڏا پيچي ويهان.⁽¹⁾

حضرت سيدنا يزيد رقاشي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي موت جي وقت روئڻ لڳا ته انهن کي عرض ڪيو ويو: اوهان رُئو ڇو ٿا؟ ته ارشاد فرمائون: مان ان ڪري روئان ٿو ته جو مون کي راتين جو قيام، ڏينهن جي روزن ۽ ذڪر جي مجلسن ۾ حاضري جو موقعو نه ملندو.⁽²⁾

حُجَّةُ الْإِسْلَام حضرت سيدنا امام محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائن ٿا ته حضرت سيدنا عامر بن عبد قيس رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي وفات جي وقت روئڻ لڳا. جڏهن انهن کان روئڻ جو سبب پڇيو ويو ته ارشاد فرمايو: مان موت جي ڊپ يا دُنْيا جي مَحَبَّت ۾ نه پيو روئان، بلڪ گرمين جي روزن ۾ پنهنجن جي اُج ۽ سياري جي ڊگهي راتين ۾ نفل نماز جي جدائي تي روئي رهيو آهيان.⁽³⁾

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته هنن مبارڪ هستين کي شديد گرمي جي روزن جي سخت اُج ايتري قدر پسند هئي جو پنهنجي موت جي وقت هن ڳالهه تي لڙڪ وهائي رهيا آهن جو موت کان بعد گرمي جي روزن جي اُج واري شدت جي لذت ڪيئن نصيب ٿيندي، نماز ۽ روزن جي اهي

1... احياء العلوم، ۵/۵۷۳

2... حڪايتين اور نصيحتين، ص ۱۳۲

3... احياء العلوم، ۵/۵۷۵

بزرگ ايتري قدر ڪثرت ڪندا هئا جو ڄڻ ان جي علاوه انهن کي بي ڪنهن ڏنياوي شيءِ سان ڪا دلچسپي ئي نه هئي جيئن ته

حضرت سيدنا مُصْعَب بن ثابت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جيڪي تمام گهڻا متقي ۽ عبادت گذار هئا. روزانو هڪ هزار (1000) نفل پڙهندا هئا ۽ هميشه روزا رکندا هئا. (1)

حضرت سيدنا ابراهيم بن اذهر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته هڪ عبادت گذار شخص بيمار ٿي ويو ته اسان ان جي عبادت جي لاءِ ان وٽ وياسين. اهو وڏا وڏا ساه ڪڍي افسوس ڪرڻ لڳو. مون ان کي چيو: ڪهڙي ڳالهه تي افسوس ڪري رهيا آهيو؟ ته ان ٻڌايو: ان رات تي جيڪا مون سمهي گذاري ۽ ان ڏينهن تي جنهن ڏينهن مون روزو نه رکيو ۽ ان گهڙي تي جنهن ۾ آئون الله عَزَّوَجَلَّ جي ذڪر کان غافل رهيس. (2)

منا منا اسلامي پائرو! ٿورو سوچيو ته جن پنهنجي زندگي ۾ نفل نمازن يا نفلي روزن ۾ معمولي ڪوتاهي ٿيڻ تي پنهنجي موت جي وقت ايتري قدر افسوس ٿيندو هو، انهن جي باري ۾ فرض نمازن يا فرض روزن ۾ سُستي جو ته تصور به نٿو ڪري سگهجي، ٿورو غور ڪيو!! ته اسان ۾ ۽ انهن الله وارن ۾ ڪيتري قدر فرق هو جو اسان وٽ عام طور ماڻهن کي موت جي وقت ڏنيا ڇڏي وڃڻ جو غم ستائي رهيو هوندو آهي ۽ انهن کي عبادت کان محرومي جو غم روڻاري پيو، اسان کي صرف

1... عيونُ الحكايات، حصه دوم، ص ۳۲۴ بتغير قليل

2... حڪايتين اور نصيحتين، ۱۳۳

دُنیاوي بهتري جو فڪر آهي ۽ انهن نَفوس فُڌسيه کي قبر و حشر ۽ آخرت جو فڪر دامن گير آهي، اسان جي لاءِ دُنیاوي عيش و عشرت ۽ مال و دولت جي بغير زندگي بي رنگ آهي ۽ اُن الله وارن جي لاءِ نمازون، روزا ۽ بي عبادتن جي بغير زندگي بي مزه آهي. جيئن ته

حضرت سيدنا ابودرداء رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائيندا هئا ته جيڪڏهن 3 شيون نه هجن ها ته مان موت کي ترجيح ڏيان هئا. عرض ڪيو ويو: اهي 3 شيون ڪهڙيون آهن؟ ارشاد فرمائون: ڏينهن رات پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ سجدا ڪرڻ، سخت گرمي جي ڏينهن ۾ اُجاييل رهڻ (يعني روزا رکڻ) ۽ انهن ماڻهن جي صحبت ۾ ويهڻ جيڪي ڪلام کي عمدہ ميون جيان چونديندا آهن. (1)

حضرت سيدنا علي المرتضيٰ، شير خدا كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ ارشاد فرمائن ٿا: مون کي دُنيا ۾ 3 شيون پسند آهن: (1) الضَّرْبُ بِالسَّيْفِ يعني تلوار سان جهاد ڪرڻ، (2) الصَّوْمُ بِالصَّيْفِ يعني گرمي جا روزا رکڻ ۽ (3) اِكْرَامُ الضَّيْفِ يعني مهمان جي مهمان نوازي ڪرڻ. (2)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اچو! روزن جا ڪجهه وڌيڪ فضائل ۽ انعامات ٻڌون ٿا، جيئن

1... الزهد الكبير للبيهقي، الجزء الخامس، ص 324، حديث: 8700

2... روح البيان، پ 20، النمل، تحت الآية: 62/264

گرمي جا روزارڪڻ جو انعام

حضرت فقيه ابو الليث سمرقندي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: قيامت جي ڏينهن ماڻهو قبرن مان بڪايل اُجايل اٿندا ته جنهن شخص گرمي جي ڏينهن ۾ نفلي روزا رکيا هوندا الله عَزَّوَجَلَّ ان جي لاءِ جنت جا کاڌا ۽ جنتي مشروبات موڪليندو، اُن جو روزو ايندو ۽ حوض تان ماڻهن کان هٽائيندي جام پري پري ان کي خوب سيراب ڪندو. (1)

قبر مان مُشڪ جي خوشبو

حضرت سيّدنا عبدالله بن غالب حدّاني قُدَسَ سِرُّهُ اللَّيْلَانِي جي تدفين کان پوءِ سندن جي قبر شريف جي مٽي مان مُشڪ جي خوشبو ايندي هئي. ڪنهن خواب ۾ ڏسي پُڇيو ما صنعت؟ يعني اوهان سان ڇا معاملو ڪيو ويو؟ چيائون، ”سنو معاملو فرمايو ويو.“ پُڇيائين اوهان کي ڪيڏانهن نيو ويو؟ فرمايائون. ”جنت ۾“ پُڇيائين، ”ڪهڙي عمل جي سبب؟“ فرمايائون: ايمانِ ڪامل، تهجّد، ۽ گرمين جي روزن جي سبب، ”وري پُڇيائين: ”اوهان جي قبر مان مُشڪ جي خوشبو ڇو اچي رهي آهي؟“ ته جواب ڏنائون: ”هي منهنجي تلاوت ۽ روزن جي اُج جي خوشبو آهي.“ (2)

روزي سان صحت ملندي آهي

امير المؤمنين حضرت مولا ڪائنا، علي المرتضيٰ شير خدا كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ کان مروِي آهي، الله عَزَّوَجَلَّ جي پياري رسول، رسول

1...قرة العيون ومفرح القلب المحزون،الباب السادس في عقوب النائحة، ص ۳۹۶، رقم: ۲۰۲

2...حلية الاوليا، مغيرة بن حبيب، ۶/۲۶۶، حديث: ۸۵۵۳

مقبول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ صحت نشان آهي، ”بیشک الله عَزَّوَجَلَّ بني اسرائيل جي هڪ نبي عَلَيْهِ السَّلَامَ ڏانهن وحي فرمائي ته توهان پنهنجي قوم کي خبر ڏيئي ڇڏيو ته جيڪو به ٻانهو منهنجي راضي لاءِ هڪ ڏينهن جو روزو رکندو آهي ته مان ان جي جسم کي صحت به عطا فرمائيندو آهيان ۽ ان کي عظيم اجر به ڏيندس.“ (1)

شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ پنهنجي تصنيف ”فيضانِ رمضان“ جي صفحي نمبر 105 تي لکن ٿا ته الملفوظ حصي ٻئي ص 143 تي آهي، منهنجا آقا اعلى حضرت عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن ارشاد فرمائن ٿا: ”هڪ سال رمضان المبارڪ کان ٿورو عرصو پهريان منهنجا والد مرحوم حضرت رئيس المُتَكَلِّمِينَ سَيِّدُنَا و مولانا نقي علي خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن خواب ۾ تشريف ڪئي آيا ۽ فرمايائون: پت! ايندڙ رمضان المبارڪ ۾ توهان سخت بيمار ٿي پوندؤ، پر خيال رکجو ڪو روزو قضا نه ٿيڻ گهرجي. واقعي پنهنجي والد صاحب جي ارشاد موجب رمضان المبارڪ ۾ آءٌ سخت بيمار ٿي پيس. پر ڪو روزو نه ڇڏيم. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! روزن جي ئي برڪت سان الله عَزَّوَجَلَّ مون کي صحت عطا فرمائي ۽ صحت چو نه ملي ها جو سيد المحبوبين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو ارشادِ پاڪ به ته آهي: ”صَوْمٌ مُّؤَاتِّصِحُّوْا يَعْنِي رَوْزُو رَكُو صَحْتِيَابٌ ٿي ويندؤ.“ (2)

1... شعب الايمان، باب في الصيام، اخبار و حكايات في الصيام، 411/3، حديث: 3923

2... معجم اوسط، من اسمه موسى، 147/6، حديث: 8312

چاروڙي سان ماڻهو بيمار ٿيندو آهي؟

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! ٻڌو اوهان ته اسلام اسان کي صحت ۽ تندرستي جي نعمت ماڻڻ ۽ تمام گهڻو ثواب حاصل ڪرڻ جو ڪهڙو زبردست مدني نسخو عطا فرمايو آهي جو جيڪو پاڻهو رضاءِ الهي جي لاءِ صرف هڪ روزو رکندو آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ ان کي زبردست اجر ۽ ثواب سان گڏوگڏ صحت و تندرستي جي نعمت سان به نوازيندو آهي. غور ته ڪيو جو جڏهن هڪ روزو رکڻ جي اها جزا آهي ته جيڪي خوش نصيب سڄي رَمَضانُ المبارڪ جي مهيني جا روزا رکندا آهن، انهن جي ثواب ۽ انهن کي بارگاهِ خداوندي مان ملڻ وارن انعامن جو اندازو ڪير لڳائي سگهي ٿو. پر افسوس! ڪن ماڻهن کي اهو چوندو ٻڌو ويو آهي ته اسان ته فُلاڻي فُلاڻي مهيني يا سڄي رَمَضانُ المبارڪ جا باقاعدي سان روزا رکندا آهيون پر تندرست ٿيڻ بدران التو بيمار ٿي ويندا آهيون ۽ روزو رکي ڪنهن ڪم جا نتا رهون، ائين محسوس ٿيڻ لڳندو آهي جو جيئن جسم بي جان ٿي ويو آهي وغيره وغيره، ته ياد رکو! هن ۾ روزن جو ڪو قصور ناهي هوندو بلڪ قصور اسان جو پنهنجو هوندو آهي مثال طور ڪي ماڻهو ڪاٺ پيئڻ جي معاملن ۾ حد کان وڌي ويندا آهن جو جيڪڏهن پنهنجي معدي تي ان جي طاقت کان وڌيڪ بار وجهڻ جي ڪوشش ڪنداسين ۽ سحري و افطاري ۾ مُرَعَن، تيل ۾ تريل ۽ چتخاري دار کاڌا، پرانا، برگر، پڳل سيون، سيخ ڪباب ۽ ٻوٽي، سموسا، رول، پڪوڙا، ٿڌا شربت، باري ڪيو، بريانيون ۽ خبر ناهي ڪهڙيون ڪهڙيون غذائون پنهنجي معدي ۾ خوب پرينداسين ته ويچارو معدو آخر ڪهڙي ڪهڙي شيءِ کي ڪهڙي طرح

هضم ڪري سگهندو؟ نتيجتاً نظامِ انهضام (Digestive System) ڏرهم
برهم ٿي ويندو، معدو بيمار ٿي ويندو ۽ پوءِ سڄي جسم کي امراض
فراهم ڪرڻ لڳندو جيئن ته

رسولِ اڪرم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ حِڪْمَتِ نِشَان
آهي، مِغْدُو بدن ۾ حَوْض وانگر آهي ۽ (بدن جون) ناليون (يعني رڳون) مِغْدِي
جي طرف اينديون آهن جيڪڏهن مِغْدُو صَحْتَمَنْد آهي ته رڳون (مِغْدُو مان)
صحت ڪڍي موٽنديون آهن ۽ جيڪڏهن مِغْدُو خراب آهي ته رڳون بيماري
ڪڍي واپس موٽنديون آهن. (1)

تنهنڪري روزي ۾ به ۽ روزي کان علاوه به ڪائڻ پيئڻ جي معاملن ۾
خوب احتياط ڪرڻ گهرجي ۽ روزن ۾ طاقت کان وڌيڪ محنت ۽ مشقت
وارو ڪم ڪرڻ کان به بچڻ گهرجي، ڇو ته روزي جي حالت ۾ طاقت کان
وڌيڪ محنت ڪئي وڃي ته ان سان به جسم تي خراب اثرات مُرْتَب ٿيندا ۽
روزو رڪڻ يا رکي ڪري ان کي پورو ڪرڻ دُشوار ٿي ويندو آهي.
بدقسمتي سان مال و دولت ڪمائڻ جي حرص جي وجه سان بعض نادان
مسلمان رَمَضَان جو مهينو ايندي ئي عبادت جي ڪثرت جي بدارن مال
دولت جي خاطر روزي ۾ به طاقت کان وڌيڪ محنت ۽ مَشَقَّت وارو ڪم
ڪندا آهن جنهن سان انهن جي بدن ۾ ڪمزوري وڌي ويندي آهي، نتيجتاً
روزي رڪڻ کان معذور ٿي ويندا آهن ۽ رکندا به آهن ته ڪڏهن ڪڏهن

1... شُعْبُ الْاِيْمَان. باب في المَطَاعِمِ وَالْمَشَارِبِ، فصل في طيب المَطْعَمِ وَالْمَلْبَسِ، 5/66، حديث: 5796

توڙيندا آهن حالانڪ رَمَضانُ الْمُبَارَكُ جي ڏينهن ۾ اهڙو ڪم ڪرڻ جي شرعاً اجازت ئي ناهي جو جنهن سان بدن ۾ ڪمزوري پيدا ٿي وڃي ۽ روزو توڙڻ جو ظَنُّ غالب ٿئي جيئن ته

صدرُ الشَّرِيعِ، بَدْرُ الطَّرِيقِ حضرتِ علامه مولانا مفتي محمد امجد علي

اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: رمضان المبارڪ جي ڏينهن ۾ اهڙو ڪم ڪرڻ جائز ناهي جنهن سان اهڙو ضَعْف (يعني ڪمزوري) اچي وڃي جو روزي توڙڻ جو ظن غالب ٿئي تنهن ڪري نانوائِيءَ کي گهرجي ته ٻنپهرن تائين مانيون پچائي پوءِ باقي ڏينهن ۾ آرام ڪري. اهو ئي حڪم مستري ۽ مزدور ۽ ٻين سخت محنت جو ڪم ڪرڻ وارن جو آهي. وڌيڪ ضعف (يعني ڪمزوري) جو انديشو هجي ته ڪم ۾ گهٽتائي ڪري ڇڏين ته جيئن روزو ادا ڪري سگهن. (1)

منا منا اسلامي ڀائرو! اها ڳالهه به ذهن نشين رکو ته جيڪڏهن واقعي ڪنهن کي ڪو اهڙو مرض ٿي ويو آهي جو جنهن ۾ روزي رکڻ سان بيماري ۾ شدت اچڻ جو ظَنُّ غالب آهي ته هن باري ۾ فقهاءِ ڪرام رَحْمَهُمُ اللهُ السَّلَامُ قرآن و حديث جي روشني ۾ اهڙا رهنما اصول بيان فرمايا آهن، جن جي روشني ۾ روزو تَرَڪ ڪرڻ جي اجازت آهي تنهنڪري جيڪي ماڻهو بيماري جي جي ڪري پنهنجي اندر روزي جي طاقت نٿا رکن انهن کي گهرجي ته ڪنهن سُنِّي صحيح العقيدہ عالمِ دين يا دارُالافتاءِ

1... ٻيهر شريعت، حصہ پنجم، ۱/۹۹۸

اهلسنت کان پنهنجي حالت جي مطابق هن باري ۾ رهنمائي ضرور حاصل ڪن ته شرعاً مون کي روزو قضا ڪرڻ جي اجازت آهي يا نه، صرف پنهنجي گمان ۽ خيال جي مطابق روزو هرگز هرگز ترڪ نه ڪيو.

دارالافتاءِ اهل سنت

ياد رهي ته دعوتِ اسلامي جي 103 کان وڌيڪ شعبن مان هڪ شعبو دارالافتاءِ اهل سنت به آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** پاڪستان جي هنن شهرن بابُ المدينه (ڪراچي) ۾ 4، زَمَ زَمَ نگر (حيدر آباد باب الاسلام سنڌ)، سردار آباد (فيصل آباد)، مرڪز الاولياء (لاهور)، راولپنڊي ۽ گلزار طيبه (سرگودا) ۾ دارالافتاءِ اهل سنت، پياري آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي ذڪويل اُمّت جي شرعي رهنمائي ۾ مصروف عمل آهن. ان کان علاوه ”دارالافتاءِ اهل سنت“ جا اسلامي پائڻ ٿيلي فون، واٽس ايپ (Whatsapp) ۽ اِئٽر نيٽ تي سڄي دنيا جي مُسلمانن جي طرفان پڇا ڪيل مَسئلن جو حل ٻڌائيندا آهن. اِئٽر نيٽ جي ذريعي سڄي دنيا مان هن ميل ايڊريس (darulifta@dawateislami.net) تي سوال پڇي سگهجن ٿا ۽ پڻ دنيا جي ڪنهن به حصي کان شرعي رهنمائي حاصل ڪرڻ جي لاءِ هنن نمبرز تي رابطو به ڪري سگهجي ٿو. نمبر نوٽ فرمائي وٺو.

0300-0220113-----0300-0220112

0300-0220115-----0300-0220114

پاڪستاني وقت جي مطابق صبح 10 بجي کان شام 4 بجي تائين هنن نمبرز تي رابطو ڪري سگهجي ٿو، جُمعي جي ڏينهن موڪل هوندي آهي.

اللہ عَزَّوَجَلَّ اسان کي پورا روزا سنين سنين نيتن سان رکڻ جي توفيق

عطا فرمائي. امين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِين صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

منا منا اسلامي پاڻرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽
ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار
رسالت، شهنشاھِ نُبُوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان
جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت
ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

سُنَّتِينَ عام ڪريڻ دين کا ٻم ڪام ڪريڻ نیک بو جائين مسلمان مدينے والے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

هت ملائڻ جون سنّتون ۽ آداب

اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد
الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيه جي رسالي ”101 مدني
گل“ مان هت ملائڻ جون ڪجهه سنّتون ۽ آداب پتون ٿا: پهريان ٻه فرمان
مصطفيٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه فرمايو: ﴿جڏهن ٻه مسلمان ملاقات
ڪندي مصافحو ڪندا (يعني هت ملائيندا) ۽ هڪٻئي کان خيريت معلوم
ڪندا آهن ته الله عَزَّوَجَلَّ انهن جي وچ ۾ سؤ رحمتون نازل فرمائيندو آهي،
جنهن مان نوي رحمتون زياده گرم جوشي سان ملڻ واري ۽ سني نموني

1... مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175

سان پنهنجي پيءُ کان خيريت ڀڃڻ واري جي لاءِ هونديون آهن.“⁽¹⁾ ﴿﴾ جڏهن به دوست پاڻ ۾ ملندا آهن ۽ هٿ ملائيندا آهن ۽ نبي (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تي درود پاڪ پڙهندا آهن ته انهن ٻنهي جي جدا ٿيڻ کان پهريان پهريان ٻنهي جا اڳيان پويان گناهه بخشيا ويندا آهن.⁽²⁾ ﴿﴾ ٻن مسلمانن جو ملاقات جي وقت سلام ڪري ٻنهي هٿن سان مصافحو يعني ٻئي هٿ ملائڻ سنّت آهي ﴿﴾ موڪلائڻ وقت به سلام ڪريو ۽ هٿ به ملائي سگهو ٿا ﴿﴾ هٿ ملائڻ وقت درود شريف به پڙهو، ٿي سگهي ته هي دعا به پڙهو: ”يَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَلكُمْ“ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ اسان جي ۽ توهان جي مغفرت فرمائ) ﴿﴾ به مسلمان هٿ ملائڻ جي دوران جيڪي دعائون گهرندا **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** قبول ٿينديون. هٿ جدا ٿيڻ کان پهريان ٻنهي جي مغفرت ٿي ويندي..⁽³⁾ **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** ﴿﴾ پاڻ ۾ هٿ ملائڻ سان دشمني ختم ٿيندي آهي. ﴿﴾ جيترا ڀيرا ملاقات ٿئي هر ڀيري هٿ ملائي سگهو ٿا ﴿﴾ ٻنهي پاسن کان هڪ هڪ هٿ ملائڻ سنّت ناهي، مصافحو ٻنهي هٿن سان ڪرڻ سنّت آهي ڪي ماڻهو صرف پاڻ ۾ آڱريون ملائيندا آهن، اهو به سنّت نه آهي ﴿﴾ هٿ ملائڻ کان پوءِ پنهنجو هٿ چمڻ مڪروه آهي.⁽⁴⁾ ﴿﴾ هٿ ملائڻ کان پوءِ پنهنجي تري چمڻ وارا اسلامي ڀائر پنهنجي اها عادت ڇڏي ڏين. ﴿﴾ جيڪڏهن آمرد (يعني خوبصورت چوڪري) سان هٿ ملائڻ ۾ شهوت ٿيندي هجي ته ان سان هٿ ملائڻ جائز ناهي بلڪ جيڪڏهن ڏسڻ ۾

1...معجم اوسط، ۳۸۰/۵، رقم: ۷۶۷۲

2...شعب الايمان، ۴۷۱/۶، حديث: ۸۹۴۴

3...مسند احمد، ۲۸۶/۴، حديث: ۱۲۴۵۴

4...ٻهاري شريعت، حصه ۱۶، ۴۷۲/۳، بتغير قليل

شہوت ٿئي ته هاڻي ڏسڻ به گناهه آهي. (1) ﴿﴾ مصافحو ڪرڻ (يعني هٿ ملائڻ) وقت سنّت هي آهي ته هٿ ۾ رومال وغيره نه هجي، ٻئي تريون خالي هجن ۽ تريءَ سان تري ملڻ گهرجي. (2)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

مختلف هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

پاڙ گهراحتين، قافله مي چلو
پر مهينه چلين، قافله مي چلو

علم حاصل ڪرو، جهل زائل ڪرو
سنتين سيڪهنه، تين دن ڪه ليه

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

1... دَرْمَخْتار، ۲/۹۸

2... بهار شريعت، حصه 3، ۱۶/۴۷۱ ملخصاً

دعوت اسلامي جي هفتيوار سنتن پري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو درود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ

اَلْحَبِيْبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيْمِ الْجَاهِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن درود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي درود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (2)

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن. (1)

(4) چِهاڪِ دُرُودِ شَرِيفِ جَوثِوَابِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً يَدْوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ

شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چها لڪ دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل

ٿيندو آهي. (2)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ اَنُورِ صَلَّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي

۽ صِدِّيقِ اڪبرِ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللّٰهُ

تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو

ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ

پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (3)

1...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149.

3...القول البديع، الباب الاول، ص 125.

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

﴿2﴾ جڻ شَبِ قَدْرِ حَاصِلِ كَرِي وَرْتِي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ،

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حليم و كريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي) فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جڻ ان شَبِ قَدْرِ کي حاصل ڪري

ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1 ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

2 ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305